

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/124/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122011050
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Réves
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122011050.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Révesa a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci odsúdeného A. B., v konaní o žiadosti odsúdeného o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 28.06.2022 pod sp. zn. 2PP/108/2022, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20.09.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku **z r u š u j e** sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku, § 66 ods. 1 písm. a), ods.2 Trestného zákona, sa odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX, bez hláseného trvalého pobytu na území Slovenskej republiky, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, podmienenečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený :

trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II., sp. zn. 0T/1/2022 zo dňa 03.01.2022, právoplatného dňa 03.01.2022.

Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona sa odsúdenému určuje skúšobná doba na 1 /jeden/ rok.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd podľa 66 ods. 1 písm. a), ods.2 Trestného zákona, zamietol návrh odsúdeného A. B. o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II., sp. zn. 0T/1/2022 zo dňa 03.01.2022, právoplatného dňa 03.01.2022.

Okresný súd svoje rozhodnutie zdôvodnil (v rozsahu č.l. 22-24 spisu) tým, že odsúdený svojim správaním a plnením povinností vo výkone trestu síce preukázal určité polepšenie, o čom svedčí skôr pozitívne hodnotenie riaditeľa ÚVTOS, no nie je možné od neho očakávať, že v prípade podmienenečného prepustenia na slobode povedie riadny život. Žiadna z objektívne zistiteľných skutočností totižto nedáva podľa názoru okresného súdu dostatočnú záruku, že by odsúdený v prípade podmienenečného prepustenia viedol riadny život. Súd vychádzal predovšetkým z menej priaznivej resocializačnej prognózy odsúdeného odvíjajúcej sa od stredného rizika recidívy trestnej činnosti. Odsúdenému bola v podobe podmienenečného odsúdenia ponúknutá šanca preukázať samému sebe a spoločnosti, že išlo o jednorazové vybočenie z medzí zákona, avšak v priebehu skúšobnej doby sa odsúdený dopustil násilnej trestnej činnosti na svojej manželke, s ktorou žili v spoločnej domácnosti v záhradnej chatke bez popisného čísla. Súd prihliadol aj na povahu spáchaného skutku, ktorého výsledkom bolo vzbudenie dôvodnej obavy manželky odsúdeného o jej život a zdravie z toho, že odsúdený naplní svoje vyhrážky (odsúdený sa manželka opakovane vyhrážal zabitím). Je právom odsúdeného podať

návrh na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, avšak podanie návrhu automaticky neznamená vznik nároku na podmienené prepustenie, pretože je výlučne úlohou súdu podrobne sa zaoberať splnením alebo nesplnením jednotlivých podmienok upravených Trestným zákonom a po tomto posúdení následne o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie rozhodnúť. Nakoľko u odsúdeného neboli podľa názoru okresného súdu splnené všetky zákonom požadované podmienky, návrh odsúdeného zo dňa 17.05.2022 na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený A. B., ktorú však do termínu neverejného zasadnutia sťažnostného súdu bližšie písomne nezdôvodnil.

Krajský súd ako nadriadený súd okresnému súdu podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Trestného zákona ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienené prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Podľa § 66 ods. 4 Trestného zákona ak ide o podmienené prepustenie podľa odseku 1 písm. c), kontrolu technickými prostriedkami možno skončiť najskôr po uplynutí doby, ktorá zodpovedá dvom tretinám uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 67 ods. 1 Trestného zákona osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmienené prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Z vyššie citovaných ustanovení § 66 a 67 Trestného zákona vyplýva, že súd môže odsúdeného podmienené prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálnej podmienky a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu (resp. postupne uložených trestov), a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú plnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie a skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k správne mu záveru, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody - vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu, ako i podmienka riadneho správania sa vo výkone trestu, o čom svedčí skôr pozitívne hodnotenie riaditeľa ÚVTOS, no podľa názoru sťažnostného súdu (na

rozdiel od presvedčenia súdu prvého stupňa) bola v prípade odsúdeného A. B. splnená aj druhá z materiálnych podmienok, a to predpoklad to, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život.

Všeobecný súd rozhodujúci o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody musí zohľadniť všetky zadovážené dôkazy, ktoré mu poskytnú komplexný obraz o osobe odsúdeného a jeho celkovom správaní a plnení povinností vo výkone trestu, pretože aj tieto okolnosti vedú do istej miery ovplyvniť predpoklad o tom, aké správanie možno od odsúdeného očakávať potom, ako opustí brány väzenia. Pri skúmaní splnenia materiálnych podmienok týkajúcich sa možnosti podmiennečného prepustenia odsúdeného na slobodu je preto pre súd dôležité zistiť a vyhodnotiť správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody. Prítom správanie odsúdeného je determinované samotným výkonom trestu odňatia slobody, ako aj plnením jeho účelu, ktorý spočíva v prevencii pred ďalším páchaním trestnej činnosti a výchove odsúdeného k vedeniu morálneho a slušného života.

Sťažnostný súd sa pri svojom rozhodovaní zamerával na zistenie splnenia všetkých do úvahy prichádzajúcich predpokladov (formálnych a materiálnych) pre uplatnenie tohto trestnoprávneho inštitútu. Vo vzťahu k splneniu materiálnych podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody sťažnostný súd, pokiaľ ide o materiálne podmienky, vychádzal predovšetkým z pozitívneho hodnotenia riaditeľa ústavu a teda správania sa odsúdeného vo výkone trestu, kde mu bola i za krátky čas, ktorý v ňom absolvoval, dňa 20.06.2022 udelená disciplinárna odmena za vzorné plnenie si pracovných povinností. U odsúdeného neboli spozorované žiadne negatívne poznatky, pričom bolo zistené, že odsúdený riadne dodržiava ústavný poriadok, k uloženým povinnostiam a k pridelenej práci pristupuje zodpovedne, riadne sa podriada resocializačnému procesu, dobrovoľne sa zapája do činností zameraných na udržiavanie čistoty a upravenosti priestorov ústavu a podobne, ktoré (skutočnosti) podľa názoru sťažnostného súdu aj napriek jeho dvom odsúdeniam (z ktorých nie je možné jednoznačne konštatovať, že doterajší výkon nepodmiennečného trestu nebude dostatočný pre naplnenie svojho účelu a to i napriek povahe spáchaných skutkov- prečinu nebezpečného vyhrážania voči svojej manželke spáchaného počas skúšobnej doby po podmiennečnom odsúdení za prečin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky, ktoré zohľadňoval súd prvého stupňa) svedčia skôr pre záver o tom, že podmiennečné prepustenie odsúdeného v súčasnej fáze výkonu trestu odňatia slobody (po výkone skoro 9-ich mesiacoch z celkovo uloženého 10 –mesačného nepodmiennečného trestu) prichádza do úvahy pri uložení skúšobnej doby na jeden rok, kedy bude mať odsúdený možnosť plne preukázať skutočné polepšenie a tak súd ako i spoločnosť „de facto“ presvedčiť, že poskytnutá šanca mala svoj preventívny význam.

Podmiennečné prepustenie má mať na odsúdeného rovnako prevýchovný vplyv, pričom odsúdenému chce sťažnostný súd poskytnúť (po jeho prvom a dufajúc i poslednom výkone nepodmiennečného trestu, z celkovo dvoch doposiaľ vykázaných odsúdení) šancu na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmiennečnom prepustení súd prezumuje, že doterajší výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel a ďalší výkon uloženého trestu (v danom prípade cca 1 mesiac pred jeho skutočným koncom) pri uložení skúšobnej doby na jeden rok už nebude potrebný.

Z týchto dôvodov potom krajský súd mal za to, že u odsúdeného boli (v súčasnej fáze výkonu trestu) splnené podmienky pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 66 Trestného zákona a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.